

**RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION**

12645/05 (Presse 247)

(OR. en)

PRESSEMEDDELELSE

2683. samling i Rådet

Retlige og indre anliggender

Luxembourg, den 12. oktober 2005

Formand

Charles CLARKE

Det Forenede Kongeriges indenrigsminister

P R E S S E

Rue de la Loi 175 B – 1048 BRUXELLES Tlf.: +32 (0)2 285 9548 / 6319 Fax: +32 (0)2 285 8026
press.office@consilium.eu.int <http://ue.eu.int/Newsroom>

12645/05 (Presse 247)

1
DA

Vigtigste resultater af Rådets samling

Rådet drog en række konklusioner vedrørende opbevaring af kommunikationsdata med det sigte at nå frem til en aftale inden årets udgang.

Rådet godkendte også konklusioner om regionale beskyttelsesprogrammer og havde en udveksling af synspunkter om situationen i de spanske selvstyrende byer Ceuta og Melilla.

Rådet vedtog konklusioner om efterretningsstyret politiarbejde og trusselsvurdering af organiseret kriminalitet.

INDHOLD¹

DELTAGERE	5
 PUNKTER BEHANDLET VED DEBAT	
EUROPÆISK BETALINGSPÅKRAVSPROCEDURE	7
OPBEVARING AF DATA	9
REGIONALE BESKYTTELSESPROGRAMMER - Rådets konklusioner	10
EFTERRETNINGSSTYRET POLITIARBEJDE OG TRUSSELSVURDERING AF ORGANISERET KRIMINALITET - Rådets konklusioner	13
EUROPÆISK BEVISSIKRINGSKENDELSE	16
PROCEDURER FOR OVERGIVELSE/UDLEVERING MED NORGE OG ISLAND	17
EVENTUELT	18
– Situationen i de spanske selvstyrende byer Ceuta og Melilla	18
– Artikel 3 i den europæiske menneskerettighedskonvention	18
– Domstolens dom om miljøkriminalitet	18
– Anvendelse af tilgængelighedsprincippet	18
I TILKNYTNING TIL SAMLINGEN I RÅDET	19
– Det Blandede Udvalg	19
– Det Permanente Partnerskabsråd EU-Rusland	19

¹

- Når Rådet formelt har vedtaget erklæringer, konklusioner eller resolutioner, angives dette i overskriften for det pågældende punkt, og teksten er sat i anførselstegn.
- Dokumenter med en dokumentreference er tilgængelige på Rådets internetsted <http://ue.eu.int>.
- Asterisk ved en afgørelse betyder, at der er fremsat offentligt tilgængelige erklæringer til optagelse i Rådets mødeprotokol; disse erklæringer findes ligeledes på Rådets internetsted eller kan fås ved henvendelse til Pressetjenesten.

ANDRE PUNKTER, DER BLEV GODKENDT*RETLIGE OG INDRE ANLIGGENDER*

–	Tredjelandstatsborgeres indrejse i EU med henblik på videnskabelig forskning*	21
–	Frivillig tilbagevenden - Rådets konklusioner.....	22
–	Eurojust.....	25
–	Eurojusts tredje årsrapport (kalenderåret 2004) - Rådets konklusioner	25
–	Organiseret kriminalitet - 2004-årsrapporten	28
–	Nye funktioner i Schengen-informationssystemet.....	28
–	Europol	28

DELTAGERE

Medlemsstaternes regeringer og Europa-Kommissionen var repræsenteret således:

Belgien:

Laurette ONKELINX

Vicepremierminister og justitsminister

Den Tjekkiske Republik:

Pavel NĚMEC

František BUBLAN

Vicepremierminister og justitsminister

Indenrigsminister

Danmark:

Lene ESPERSEN

Rikke HVILSHØJ

Justitsminister

Minister for flygtninge, indvandrere og integration

Tyskland:

Otto SCHILY

Brigitte ZYPRIES

Forbundsindenrigsminister

Forbundsjustitsminister

Estland:

Kalle LAANET

Rein LANG

Indenrigsminister

Justitsminister

Grækenland:

Anastasis PAPALIGOURAS

Justitsminister

Spanien:

Juan Fernando LÓPEZ AGULAR

Justitsminister

Frankrig:

Pascal CLÉMENT

Christian ESTROSI

Seglbevarer, justitsminister

Viceminister med ansvar for fysisk planlægning

Irland:

Michael McDOWELL

Justitsminister og minister for ligestilling og lovreformer

Italien:

Roberto CASTELLI

Justitsminister

Cypern:

Doros THEODOROU

Justitsminister og minister for offentlig orden

Letland:

Ēriks JĒKABSONS

Solvita ĀBOLTIŅA

Indenrigsminister

Justitsminister

Litauen:

Gintaras FURMANAVIČIUS

Gintautas BUŽINSKAS

Indenrigsminister

Justitsminister

Luxembourg:

Nicolas SCHMIT

Viceminister med ansvar for udenrigsspørgsmål og indvandring

Ungarn:

Miklos HANKÓ FARAGÓ

Krizstina BERTA

Politisk statssekretær, Justitsministeriet

Vicestatssekretær, Indenrigsministeriet

Malta:

Tonio BORG

Vicepremierminister og justits- og indenrigsminister

Nederlandene:

Piet Hein DONNER

Rita VERDONK

Justitsminister

Minister for udlændingespørgsmål og integration

Østrig:

Liese PROKOP

Karin GASTINGER

Forbundsindenrigsminister

Forbundsjustitsminister

Polen:

Sylweryusz KRÓLAK

Vicestatssekretær, Justitsministeriet

Portugal:

António COSTA

Alberto COSTA

Ministro de Estado, indenrigsminister
Justitsminister**Slovenien:**

Lovro ŠTURM

Justitsminister

Slovakiet:

Daniel LIPŠIČ

Vicepremierminister og justitsminister

Finland:

Kari RAJAMÄKI

Leena LUHTANEN

Indenrigsminister

Justitsminister

Sverige:

Thomas BODSTRÖM

Justitsminister

Det Forenede Kongerige:

Charles CLARKE

Baroness ASHTON of UPHOLLAND

Indenrigsminister

Statssekretær, Ministeriet for Forfatningsspørgsmål

Kommissionen:

Franco FRATTINI

Næstformand

De tiltrædende staters regeringer var repræsenteret således:

Bulgarien:

Rumen PETKOV

Georgi PETKANOV

Indenrigsminister

Justitsminister

Rumænien:

Vasile BLAGA

Monica MACOVEI

Indenrigs- og forvaltningsminister

Justitsminister

PUNKTER BEHANDLET VED DEBAT

EUROPÆISK BETALINGSPÅKRAVSPROCEDURE

Rådet noterede sig, at et meget stort flertal af delegationerne kunne tilslutte sig en ensartet metode for fremlæggelse og undersøgelse af bevisligheder i forbindelse med forhandlingen af en forordning om indførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure.

Foruden at anføre de forhold, der ligger til grund for kravet, vil fordringshaveren i anmodningsformularen skulle *beskrive* de bevisligheder, hvorpå kravet kan støttes (f.eks. vil han kunne henvise til en faktura, som det påhviler skyldneren at betale). Fordringshaveren vil dog ikke skulle fremlægge bevisligheder til støtte for kravet.

For at hjælpe fordringshaveren med at udfylde formularen på denne måde vil anmodningsformularen¹ skulle indeholde så udtømmende en liste som muligt over eksempler på de former for bevisligheder, der normalt fremlægges, selv om det vil stå fordringshaveren frit for at henvise til en hvilken som helst bevislighed, der synes egnet.

For at anmodningsformularen kan blive udfyldt i god tro, vil den skulle indeholde en erklæring i klare vendinger om, at de afgivne oplysninger efter fordringshaverens bedste overbevisning er sande, og at han er klar over, at eventuelle bevidst falske angivelser vil kunne medføre passende strafferetlige eller andre sanktioner efter de relevante nationale love.

Retten vil skulle undersøge anmodningen på grundlag af oplysningerne i formularen, herunder beskrivelsen af bevislighederne. Dermed vil retten umiddelbart kunne undersøge de nærmere omstændigheder ved kravet og frasortere klart ubegrundede eller uantagelige krav.

Denne løsning vil muliggøre automatisk behandling af krav og vil nedbringe omkostningerne ved proceduren, idet man undgår omkostningerne til oversættelse af bevisligheder. Den vil betyde, at der indføres en ensartet, enkel og effektiv procedure, samtidig med at der ydes skyldneren passende beskyttelse.

En hurtig inddrivelse af udestående fordringer, hvis berettigelse ikke bestrides, er af afgørende betydning for virksomhederne i EU og for, at det indre marked kan fungere efter hensigten.

¹ Fordringshaveren vil i formularen skulle angive, hvilken form (hvilke former) for bevisligheder der foreligger til støtte for kravet, enten ud fra en liste i formularen (f.eks. en faktura, en kvittering for modtagelse af varer osv.) eller i en rubrik ("andet") til andre former for bevisligheder, der ikke er angivet på listen. Fordringshaveren vil kunne angive mere end ét punkt på listen og vil kunne gøre brug både af listen og af rubrikken "andet", hvis han ønsker det. Fordringshaveren vil også kunne pålægges at angive kravets genstand, f.eks. manglende betaling for leverede varer eller tjenesteydelser. Andre enkeltheder vil eventuelt også kunne medtages, forudsat at disse kan indgå i alle de former for behandling af anmodninger, som medlemsstaterne måtte ønske at indføre.

I afventen af Europa-Parlamentets udtalelse vil formandskabet fortsætte arbejdet med henblik på at nå til politisk enighed om denne sag inden udgangen af 2005.

Det bør noteres, at Kommissionen fremlagde forslaget til forordning om indførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure i marts 2004. Som det blev fastslået på det uformelle møde i RIA-Rådet i september 2005 i Newcastle, vil den foreslåede forordning kun omfatte spørgsmål med grænseoverskridende virkninger, idet de medlemsstater, som måtte ønske det, kan indføre en tilsvarende procedure for interne sager.

Vedtagelsen af forordningen om indførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure er opført som en prioritet for 2006 i handlingsplanen om gennemførelse af Haag-programmet om styrkelse af frihed, sikkerhed og retfærdighed i EU.

OPBEVARING AF DATA

Rådet havde en udveksling af synspunkter på grundlag af et dokument fra formandskabet.

Et stort antal delegationer kunne acceptere elementerne i formandskabets dokument som grundlag for det videre arbejde med det forbehold, at undtagelsen i artikel 15, stk. 1, i telekommunikationsdirektivet fra 2002 skal bibeholdes og dets fremtidige anvendelsesområde præciseres.

Rammeafgørelsen vil blive fastholdt i næste stadium, da en lang række delegationer går ind for denne mulighed. Et flertal af delegationerne var imidlertid også åbne over for tanken om at vedtage et direktiv.

Der var bred enighed om, at den eventuelle foranstaltning skal afspejle elementerne i formandskabets dokument, især med hensyn til bestemmelserne om opbevaringstider, anvendelsesområde og omkostninger.

Rådet var enigt om, at det haster med at komme videre med arbejdet. Det pålagde Coreper at nå til enighed om alle udestående spørgsmål snarest muligt og besluttede, at de uformelle kontakter med Europa-Parlamentet skal fortsætte for at skabe størst mulig enighed mellem Rådet og Europa-Parlamentet om substansspørgsmålene, idet dog Rådets holdning som beskrevet ovenfor skal respekteres. Rådet besluttede at vende tilbage til spørgsmålet på næste samling med henblik på en endelig afgørelse inden årets udgang.

*

Det bør noteres, at Frankrig, Irland, Sverige og Det Forenede Kongerige i april 2004 fremsatte et forslag om opbevaring af data på grundlag af artikel 31 og 34 i traktaten om Den Europæiske Union, under den såkaldte "tredje søjle". For at et sådant forslag skal kunne vedtages, kræves der enstemmighed i Rådet. Kommissionen mener imidlertid, at det henhører under Fællesskabets kompetence ("første søjle") at fastlægge, hvilke datakategorier der skal opbevares, og hvor længe sådanne data skal opbevares, og at en foranstaltning på dette område skal vedtages af Rådet efter den fælles beslutningsprocedure med Europa-Parlamentet på grundlag af et forslag til direktiv fra Kommissionen. Den 21. september 2005 vedtog Kommissionen et sådant forslag til direktiv om opbevaring af kommunikationsdata.

REGIONALE BESKYTTELSESPROGRAMMER - Rådets konklusioner

Rådet havde under frokosten en udveksling af synspunkter med FN's flygtningehøjkommissær António Guterres om regionale beskyttelsesprogrammer. Rådet godkendte derefter følgende konklusioner:

"RÅDET

- *henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Tammerfors den 15.-16. oktober 1999, der understreger behovet for en samlet strategi for migration og asyl, og hvori både EU og medlemsstaterne opfordres til at bidrage til at skabe større sammenhæng mellem EU's interne og eksterne politikker på dette område. Det fremhæves, at partnerskab med de berørte tredjelande er en afgørende forudsætning for, at en sådan politik kan gennemføres tilfredsstillende,*
- *henviser til Rådets konklusioner om meddelelsen fra Kommissionen fra maj 2003 om integration af migrationsanliggender i Den Europæiske Unions forbindelser med tredjelande, der understreger, at migrationspolitik er en strategisk prioritet for Den Europæiske Union, og opfordrer Kommissionen til bl.a. at udvikle konkrete forslag til at fremskaffe mere støtte for at bistå flygtningene i området og reducere fattigdommen i værtsamfundene,*
- *henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Thessaloniki den 19.-20. juni 2003, hvori Kommissionen anmodes om at undersøge alle parametre for at sikre en mere velordnet og styret indrejse i EU af personer, der har behov for international beskyttelse, og undersøge, hvordan beskyttelseskapaleten i hjemregionerne kan styrkes med henblik på inden juni 2004 at forelægge Rådet en samlet rapport med forslag til de foranstaltninger, der skal træffes, herunder deres retlige konsekvenser,*
- *henviser til Rådets konklusioner af 2. november 2004 om styret indrejse i EU af personer, der har behov for international beskyttelse, og styrkelse af beskyttelseskapaleten i hjemregionerne, "bedre adgang til holdbare løsninger", hvori Rådet anmoder Kommissionen om senest i juli 2005 at forelægge en handlingsplan for et eller flere regionale beskyttelsesprogrammer, der bør være situationsbestemte, beskyttelsesorienterede og komplementære i forhold til den videre udvikling af et fælles europæisk asylsystem,*
- *henviser til Haag-programmet af 4. og 5. november 2004, hvori Det Europæiske Råd tilslutter sig Kommissionens meddelelse om "bedre adgang til holdbare løsninger" og opfordrer Kommissionen til at udarbejde regionale beskyttelsesprogrammer på EU-plan i partnerskab med de berørte tredjelande og i nært samråd og samarbejde med UNHCR. Disse programmer skal bygge på de erfaringer, der gøres i pilotbeskyttelsesprogrammer, der skal igangsættes inden udgangen af 2005. Programmerne skal omfatte en række relevante instrumenter, der primært fokuserer på kapacitetsopbygning, og indeholde et fælles genbosættelsesprogram for medlemsstater, der ønsker at deltage i et sådant program,*

- *henviser til*, at Haag-programmet på ny fremhævede behovet for at sikre en samlet migrationsstrategi og indtrængende henstillede til Rådet, medlemsstaterne og Kommissionen at fortsætte koordinerede, stærke og effektive arbejdsrelationer mellem de ansvarlige for migrations- og asylpolitikker og de ansvarlige for andre politikområder, der er relevante for disse problemkredse,

OG VEDTAGER FØLGENDE KONKLUSIONER:

1. Rådet støtter den strategi, der foreslås i Kommissionens meddelelse af 1. september 2005 *om regionale beskyttelsesprogrammer*, og erkender, at sådanne programmer er et første skridt på vejen til hurtigst muligt at forbedre adgangen til beskyttelse og holdbare løsninger for personer, der har brug for international beskyttelse, så tæt på deres hjem som muligt.
2. Rådet gentager, at det er vigtigt at arbejde i tæt partnerskab og samarbejde med tredjelande i hjem- og transitregionerne, når det drejer sig om at udvikle regionale beskyttelsesprogrammer. Rådet anerkender også behovet for en samlet regional strategi, der er situationsbestemt og beskyttelsesorienteret og omfatter aktiviteter, der kan forbedre adgangen til holdbare løsninger, dvs. hjemsendelse, lokal integration og genbosættelse, hvor det er relevant, med fokus på beskyttelsesorienterede aktiviteter for de regionale beskyttelsesprogrammer på pilotbasis, som led i et bredere partnerskab med oprindelseslande og -regioner. Aktiviteter under de regionale beskyttelsesprogrammer bør eventuelt også omfatte projekter, der gavner den lokale befolkning, der er vært for flygtningene, f.eks. ved at behandle mere generelle problemer, der berører både flygtningene og værtsbefolkningen. I det videre arbejde med disse spørgsmål peger Rådet endvidere på betydningen af at fortsætte det tætte samarbejde med UNHCR og, hvor det er relevant, andre internationale organisationer og af at drage nytte af erfaringerne med kapacitetsopbygning inden for EU, hvor dette er relevant. Regionale beskyttelsesprogrammer bør i kraft af en koordineret indsats være sammenhængende med den generelle udviklingsbistand og humanitære bistand.
3. Rådet støtter forslaget om at overveje regionale beskyttelsesprogrammer på pilotbasis for de vestlige nye uafhængige stater (Ukraine, Moldova og Belarus) og Afrika syd for Sahara (især De Store Søers Område/Østafrika).
4. Rådet opfordrer Kommissionen til i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse *"bedre adgang til holdbare løsninger"* at intensivere sit arbejde med relevante partnere og orientere Rådet om detaljerede planer for gennemførelse af de foreslåede pilotprogrammer senest ved udgangen af november 2005. Rådet ser frem til at modtage en evaluering af pilotprogrammerne så tidligt som muligt i 2007. Inden for disse rammer fremhæver Rådet betydningen af at anvende erfaringerne fra de regionale beskyttelsesprogrammer på pilotbasis i disse og andre transit- og oprindelsesregioner som f.eks. Nordafrika, Afrikas Horn, Afghanistan-regionen og det vestlige Balkan.

5. Rådet understreger behovet for at sikre en passende og holdbar finansiering af de i gangværende og fremtidige initiativer under de regionale beskyttelsesprogrammer, bl.a. som led i arbejdet med den fremtidige finansiering af EU's politikker. Under hensyn til den målrettede og strategiske anvendelse af genbosættelse noterer Rådet sig, at Kommissionen ifølge meddelelsen agter snarest muligt at forelægge et forslag til ændring af *Rådets beslutning om oprettelse af Den Europæiske Flygtningefond*."

Den 27. juni 2004 sendte Kommissionen Rådet og Europa-Parlamentet en meddelelse om styret indrejse i EU af personer, der har behov for international beskyttelse, og styrkelse af beskyttelseskapaaciteten i hjemregionerne - "Bedre adgang til holdbare løsninger". Rådet gennemgik meddelelsen og vedtog konklusioner om emnet den 2. november 2004. I sine konklusioner anmodede Rådet Kommissionen om at forelægge en handlingsplan for et eller flere regionale beskyttelsesprogrammer på pilotbasis, der skulle være situationsspecifikke og beskyttelsesorienterede. Pilotprogrammerne skulle udformes i tæt partnerskab og være resultatet af en dialog med de involverede tredjelande. Disse principper blev også slået fast i Haag-programmet.

Den 5. september 2005 sendte Kommissionen sin meddelelse om regionale beskyttelsesprogrammer til Rådet og Europa-Parlamentet. Meddelelsen indeholder henstillinger for så vidt angår geografisk anvendelse: det første pilotprogram skal gennemføres i en transitregion, nemlig de vestlige nye uafhængige stater (Ukraine, Moldova og Belarus). Kommissionen vil også indlede en dialog med landene i en hjemregion (de afrikanske lande syd for Sahara, især De Store Søer/Østafrika) for at finde frem til områder, hvor det andet pilotprogram skal iværksættes.

Disse programmer skal være til direkte gavn for flygtninge samt bidrage til at forbedre beskyttelsen og menneskerettighedssituationen i værtslandet. Der vil blive overvejet flere foranstaltninger i forbindelse med hvert enkelt program, herunder registrering, uddannelse, opbygning af infrastruktur, levering af udstyr osv. Der er også planer om et fælles genbosættelsesprogram, der skal gennemføres af medlemsstaterne på frivilligt grundlag.

EFTERRETNINGSSTYRET POLITIARBEJDE OG TRUSSELSVURDERING AF ORGANISERET KRIMINALITET - Rådets konklusioner

Rådet vedtog følgende konklusioner:

"Rådet har –

i betragtning af Haag-programmet og især punkt 2.3, hvori Europol opfordres til at skifte sine situationsrapporter om kriminalitet ud med trusselsvurderinger om grove former for organiseret kriminalitet fra 1. januar 2006

på basis af det arbejde, der er gjort især under det luxembourgske formandskab, men også mere generelt for at undersøge, hvordan strukturen af og opfølgningen af EU's rapport om organiseret kriminalitet kan forbedres

i betragtning af handlingsplanen om gennemførelse af Haag-programmet, som blev godkendt på samlingen i Rådet (RIA) den 3. juni 2005,

vedtaget følgende konklusioner:

1. Fra den 1. januar 2006 udarbejder Europol en trusselsvurdering af organiseret kriminalitet (OCTA) i stedet for sin årlige situationsrapport om organiseret kriminalitet. Dette vil støtte Europols og medlemsstaternes videreudvikling af en fælles efterretningsmodel. Europol vil sammen med cheferne for Europols nationale enheder gennemgå trusselsvurderingen indgående.
2. Med henblik på en fyldestgørende trusselsvurdering af organiseret kriminalitet finder Rådet det vigtigt, at Europol i god tid over for medlemsstaterne formulerer et efterretningsbehov, der giver medlemsstaterne en klar tilkendegivelse af, hvilke oplysninger og kriminalitetsefterretninger Europol har behov for. Efterretningsbehovet vil blive godkendt af Europols Styrelsesråd. Efterretningsbehovet vil blive formuleret gennem cheferne for de nationale Europol-enheder. De nationale eksperter, der tidligere var inddraget i udarbejdelsen af rapporten om organiseret kriminalitet, bør bruges til at lette og fremme overførelsen af oplysninger og efterretninger i overensstemmelse med OCTA's efterretningsbehov.
3. Medlemsstaterne bør imødekomme dette efterretningsbehov. Medlemsstaterne bør sende et struktureret svar til Europol inden for en frist, som Europol skal fastsætte i samråd med Rådet. For at imødekomme dette efterretningsbehov bør medlemsstaterne desuden så vidt muligt sende kriminalitetsefterretninger til Europol på ad hoc-basis hele året, efterhånden som disse oplysninger foreligger.

4. Europol gør endvidere EU-agenturer og -organer samt tredjelande og agenturer, som det har indgået samarbejdsaftaler med, bekendt med efterretningsbehovet. Rådet opfordrer alle disse agenturer og organer, navnlig Den Europæiske Unions agenturer og organer, til at reagere positivt på dette efterretningsbehov og til at støtte Europol.
5. Europol udarbejder derefter trusselsvurderingen af organiseret kriminalitet på grundlag af oplysninger og kriminalitetsefterretninger fra medlemsstater, fra EU-agenturer og -organer, især Eurojust, fra tredjelande og agenturer, som Europol har indgået samarbejdsaftaler med, og på grundlag af oplysninger og analyser fra Europols analysedatabaser samt alle andre relevante oplysninger, som Europol har adgang til, og som er relevante og kan støtte identificeringen af trusler fra organiseret kriminalitet mod Den Europæiske Unions medlemsstater. Europol vil ved udarbejdelsen af trusselsvurderingen af organiseret kriminalitet så vidt muligt anvende relevante sammenlignelige nationale statistiske data.
6. Europol ændrer selv sine interne procedurer inden den 1. januar 2006, så at den er i stand til at udarbejde en effektiv trusselsvurdering af organiseret kriminalitet i foråret 2006. Europols Styrelsesråd sikrer gennemførelse af de ændringer, der måtte være nødvendige i Europol.
7. Med afsæt i disse rammer vil Europol i samarbejde med medlemsstaterne udarbejde de nærmere enkeltheder i sine forslag til udarbejdelse af trusselsvurderingen og herunder også fastlægge formen for det strukturerede svar og indholdet af efterretningsbehovet. Denne metodologi vedfølges disse rådskonklusioner, men vil blive tilpasset, revideret og forbedret, i det omfang det er nødvendigt.
8.
 - a. Cheferne for Europols nationale enheder vil med støtte fra nationale eksperter bistå Europol med at sikre nøjagtigheden af OCTA under udarbejdelsen heraf.
 - b. Indholdet af trusselsvurderingen af organiseret kriminalitet vil være og forblive Europols uafhængige vurdering af arten af de trusler om organiseret kriminalitet, som Unionen står over for. Europol bør forelægge trusselsvurderingen for Rådet.
 - c. De relevante arbejdsgrupper (især Den Tværfaglige Gruppe vedrørende Organiseret Kriminalitet) udarbejder anbefalinger om strategiske prioriteringer i bekæmpelsen af organiseret kriminalitet under hensyn til udtalelse fra Eurojust om prioriteringerne. Rådet vil således vedtage strategiske prioriteringer på grundlag af OCTA.

- d. Europol vil anvende OCTA og de strategiske prioriteringer, der er vedtaget af Rådet, som retningslinje for fastlæggelsen af Europol's arbejdsprogram og ved den strategiske planlægning for Europol. OCTA vil af Rådet ligeledes blive brugt som redskab til at vedtage strategiske prioriteringer, som andre relevante agenturer og organer på EU-plan, der er involveret i bekæmpelse af kriminalitet (...), især Taskforcen af Politichefer, vil arbejde med. OCTA kan eventuelt også være vejledende for Rådets indsats generelt med hensyn til bekæmpelse af terrorisme, især forbindelserne mellem organiseret kriminalitet og terrorisme.
9. Trusselsvurderingen og de strategiske prioriteringer, som Rådet har vedtaget, vil tjene som retningslinje for Taskforcen af Politichefer og indgå i planlægningen af deres prioriterede områder og den operationelle indsats for COSPOL-strategien og alle andre operationelle strategier, som Taskforcen af Politichefer eventuelt drøfter. Medlemsstaterne bør sideløbende med andre nationale overvejelser inddrage trusselsvurderingen og de strategiske prioriteringer, som Rådet har vedtaget, i planlægningen af deres nationale og fælles reaktioner på truslerne fra organiseret kriminalitet.
10. Hvert år bør medlemsstaterne sende deres strukturerede svar til Europol inden udgangen af oktober, så Europol i foråret (marts eller, hvis det er muligt, tidligere) det efterfølgende år kan udarbejde trusselsvurderingen af organiseret kriminalitet, og så Rådet i slutningen af foråret (maj eller, hvis det er muligt, tidligere) vil have vedtaget de strategiske prioriteringer for bekæmpelsen af organiseret kriminalitet. Den generelle tidsplan for udarbejdelsen af OCTA vil regelmæssigt blive taget op til fornyet vurdering for at forbedre proceduren. I 2005 vil fristen for indsendelse af strukturerede svar til Europol undtagelsesvis blive forlænget til den 30. november på grund af indførelsen af den nye proces. Europol skal udarbejde den første trusselsvurdering af organiseret kriminalitet senest i april 2006 (eller, hvis det er muligt, tidligere), og Rådet vil vedtage konklusioner om strategiske prioriteringer senest i juni 2006.
11. Denne proces bør bidrage til målet om at opstille og implementere metodologi for efterretningsstyret retshåndhævelse på EU-plan.
12. Medlemsstaterne vil bidrage til udarbejdelsen af efterforskningsbehovet for hver trusselsvurdering af organiseret kriminalitet og hjælpe med til at identificere, hvilke yderligere oplysninger og kriminalitetsefterretninger Europol måtte have behov for. Dette vil gøre det muligt for Europol at tilpasse efterforskningsbehovet i overensstemmelse hermed.
13. Målet om at få opstillet og gennemført en fælles metodologi med udbredt anvendelse for efterretningsstyret retshåndhævelse på EU-plan skal fremmes yderligere gennem en harmoniseret og samordnet indsats fra medlemsstaterne og alle de EU-organer og -agenturer, der er involveret i dette arbejde, og skal forfølges igennem en længere periode. Rådet noterer sig og hilser med tilfredshed, at Kommissionen har til hensigt at fremlægge forslag til en yderligere indsats på området i 2006, som skal udarbejdes i samarbejde med både de relevante organer og agenturer og medlemsstaterne.
14. Den skitserede proces og OCTA vil blive evalueret regelmæssigt for at forbedre kvaliteten og nytten af trusselsvurderingen for medlemsstaterne."

EUROPÆISK BEVISSIKRINGSKENDELSE

Rådet godkendte i store træk bestemte principper, som skal gælde for udstedelse og fuldbyrdelse af en europæisk bevissikringskendelse. Debatten fokuserede på de omstændigheder, under hvilke der skal være pligt til at bistå en medlemsstat, og de tilfælde, hvor en stat kan afvise en kendelse.

Den europæiske bevissikringskendelse er en retsafgørelse, der skal forbedre de nuværende samarbejdsordninger for grænseoverskridende udveksling af beviser (genstande, dokumenter og data) i straffesager. Dette letter den nationale efterforskning og retsforfølgning.

Den europæiske bevissikringskendelse kan udstedes, når der er behov for beviser med henblik på en retssag, forudsat at de ønskede beviser kunne være blevet fremskaffet ifølge udstedelsesstatens lov.

Rammeafgørelsen om den europæiske bevissikringskendelse er en foranstaltning vedrørende gensidig anerkendelse, der skal færdigbehandles inden udgangen af 2005. Den skal vedtages med enstemmighed.

PROCEDURER FOR OVERGIVELSE/UDLEVERING MED NORGE OG ISLAND

Rådet godkendte en tekst til et udkast til aftale med Island og Norge om en overgivelsesprocedure, om end der stadig knytter sig nogle parlamentariske forbehold og undersøgelsesforbehold til teksten.

Udkastet vil blive forelagt Island og Norge med henblik på endelig udformning.

Rådet bemyndigede i 2001 formandskabet til at indlede forhandlinger med Norge og Island om at lade de bestemmelser i EU's udleveringskonvention fra 1996, der ikke vedrører Schengen-samarbejdet, omfatte disse lande. Mandatet blev ajourført i 2002, efter at det var blevet besluttet, at udlevering inden for EU ville blive erstattet af overgivelsesprocedurerne i tilknytning til den europæiske arrestordre. Selv om det blev besluttet, at arrestordren ikke vedrørte Schengen-samarbejdet, var Rådet enigt om, at det ville være en fordel at anvende modellen med en overgivelsesprocedure på Schengen-landene på grund af deres privilegerede partnerskab med EU's medlemsstater.

EVENTUELT

Følgende spørgsmål blev drøftet under Eventuelt:

– ***Situationen i de spanske selvstyrende byer Ceuta og Melilla***

Kommissionens næstformand Franco Frattini og den spanske justitsminister, Juan Fernando López Aguilar, rejste spørgsmålet om situationen i Ceuta og Melilla, hvor store grupper tredjelandstatsborgere, der kommer fra Marokko, har gjort flere forsøg på ulovligt at komme ind i de to spanske selvstyrende byer.

Især fremkom Franco Frattini med nogle foreløbige oplysninger om den tekniske mission, som Kommissionen havde organiseret, og som fandt sted den 7.-10. oktober 2005, og han foreslog nogle yderligere konkrete foranstaltninger, der skal træffes på kort og mellemlang sigt.

– ***Artikel 3 i den europæiske menneskerettighedskonvention***

Formandskabet orienterede Rådet om Det Forenede Kongeriges og Nederlandenes holdninger til muligheden for, at Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol tager en tidligere afgørelse i Chahal-sagen fra 1996 op til revision.

– ***Domstolens dom om miljøkriminalitet***

Rådet havde en udveksling af synspunkter om konsekvenserne af Domstolens dom af 13. september 2005 om miljøkriminalitet (sag C-176/03) og besluttede at drøfte dette spørgsmål indgående på det uformelle ministermøde i Wien i januar 2006.

Domstolen annullerede i sin dom Rådets rammeafgørelse 2003/80/RIA af 27. januar 2003 om strafferetlig beskyttelse af miljøet.

– ***Anvendelse af tilgængelighedsprincippet***

Kommissionens næstformand Franco Frattini præsenterede Kommissionens forslag om ovennævnte emne, som blev vedtaget i dag.

I TILKNYTNING TIL SAMLINGEN I RÅDET

– *Det Blandede Udvalg*

Det Blandede Udvalg drøftede anvendelsesområdet for et udkast til rammeafgørelse om forenkling af udvekslingen af oplysninger og efterretninger mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder.

Rådet vil tage dette spørgsmål op igen på samlingen i december for at nå til enighed om hele teksten inden årets udgang.

– *Det Permanente Partnerskabsråd EU-Rusland*

Der blev holdt et ministermøde i Det Permanente Partnerskabsråd EU-Rusland den 12.-13. oktober 2005 om retlige og indre anliggender.

Følgende punkter blev drøftet:

Visumlettelse/tilbagebetalingsaftaler og

Gennemførelse af køreplanen for det fælles rum med frihed, sikkerhed og retfærdighed: grænsespørgsmål, migration, herunder asyl, dokumentssikkerhed, terrorisme, organiseret kriminalitet med særlig vægt på internetkriminalitet og samarbejde om retshåndhævelse samt udvikling af det retlige samarbejde.

Det blev besluttet at afholde følgende seminarer/konferencer, som skal bringe eksperter og fagfolk sammen, herunder om nødvendigt G8, til drøftelse af følgende spørgsmål:

Terrorismebekæmpelse: Beskyttelse af kritisk infrastruktur, beredskab (herunder uddannelse af særlige enheder), beredskabsplaner og udveksling af oplysninger (2006).

Der vil også blive fokuseret specifikt på foranstaltninger til bekæmpelse af terrorismefinansiering (2006).

Internetkriminalitet: Højteknologikriminalitet og anvendelse af internettet til kriminelle formål, herunder børnepornografi og terrorisme (2005-2006).

Dokumentssikkerhed: Herunder den gradvise indførelse af flere biometriske identifikatorer i en række identitetsdokumenter og foranstaltninger til at forebygge anvendelse af tabte og stjålne pas (2005-2006).

Retligt samarbejde om civile og strafferetlige anliggender, herunder narkotikaspørgsmål (2006).

Grænsespørgsmål: Udvikling af samarbejdet mellem Det Europæiske Grænseagentur (Frontex) og Ruslands Forbundstjeneste for Grænsesikkerhed.

Disse seminarer/konferencer vil være afsluttet senest ved udgangen af 2006. Rapporterne om resultaterne vil blive forelagt på Det Permanente Partnerskabsråds RIA-ministermøder.

Deltagerne i mødet var:

Formandskabet: Charles Clarke, indenrigsminister, og Baroness Ashton of Upholland, statssekretær, Ministeriet for Forfatningsspørgsmål.

Rådssekretariatet: Ivan Bizjak, generaldirektør

Kommissionen: Franco Frattini, næstformand

Østrig: Liese Prokop, forbundsindenrigsminister, og Karin Gastinger, forbundsjustitsminister

Rusland: Viktor Ivanov, assistent for præsidenten for Den Russiske Føderation, Rashid Nurgaliev, indenrigsminister, og Youriy Chaika, justitsminister.

ANDRE PUNKTER, DER BLEV GODKENDT

RETLIGE OG INDRE ANLIGGENDER

Tredjelandssstatsborgeres indrejse i EU med henblik på videnskabelig forskning*

Rådet vedtog:

- et direktiv om en særlig indrejseprocedure for tredjelandssstatsborgere med henblik på videnskabelig forskning (9288/05+COR 1, 10510/05) og
- en henstilling om lettelse af tredjelandssstatsborgeres indrejse i EU med henblik på videnskabelig forskning (9290/05+COR 1+COR 3).

Direktivet fastlægger betingelserne for indrejse i medlemsstaterne for forskere, som er tredjelandssstatsborgere, for en periode på over tre måneder med henblik på at gennemføre et forskningsprojekt inden for rammerne af en værftsaftale med en forskningsorganisation.

Formålet med direktivet er at lette tredjelandssstatsborgeres indrejse og mobilitet med henblik på forskning, således at EU bliver mere attraktiv for forskere fra hele verden og styrker sin stilling som internationalt forskningscentrum.

Henstilling opfordrer medlemsstaterne til allerede nu at lette disse personers indrejse i afventen af, at direktivet bliver gennemført i medlemsstaterne.

Henstillingen omfatter fire områder, hvor medlemsstaterne anmodes om at vedtage foranstaltninger til lettelse af tredjelandssstatsborgeres indrejse: indrejse med henblik på forskning, udstedelse af opholdstilladelser, familiesammenføring og operationelt samarbejde.

Direktivet og henstillingen suppleres af en tredje tekst: en henstilling om lettelse af medlemsstaternes udstedelse af ensartede visa til kortvarigt ophold til forskere fra tredjelande (3621/1/05, jf. pressemeddelelse 10817/05)

Frivillig tilbagevenden - Rådets konklusioner

Rådet vedtog følgende konklusioner:

"RÅDET HENVISER TIL FØLGENDE:

- (1) Det Europæiske Råd understregede på sit ekstraordinære møde den 15.-16. oktober 1999 i Tammerfors behovet for en mere effektiv forvaltning af alle stadier af migrationsstrømme.
- (2) I den samlede plan for bekæmpelse af ulovlig indvandring og menneskehandel i EU, som blev vedtaget af Rådet den 28. februar 2002 og var baseret på Kommissionens meddelelse af 15. november 2001 om en fælles politik mod ulovlig indvandring, hedder det, at tilbagetagelses- og tilbagesendelsespolitikken er en integrerende og meget vigtig del af bekæmpelsen af ulovlig indvandring.
- (3) Det Europæiske Råd understregede på mødet den 21.-22. juni 2002 i Sevilla nødvendigheden af at bekæmpe ulovlig indvandring og tillagde bl.a. tilbagesendelsespolitikken absolut højeste prioritet.
- (4) I det handlingsprogram for tilbagesendelse, som blev vedtaget af Rådet den 28. november 2002 og var baseret på Kommissionens meddelelse af 14. oktober 2002 om en fællesskabspolitik for tilbagesendelse af personer med ulovligt ophold, erkendes betydningen af frivillig tilbagevenden.
- (5) I Rådets konklusioner af 8. juni 2004 om de elementer, der skal indgå i en forberedende indsats med henblik på et finansielt instrument til forvaltning af tilbagesendelse på migrationsområdet, opereres der med fællesskabsstøtte til integrerede tilbagesendelsesplaner, herunder frivillig tilbagevenden.
- (6) På linje med artikel 23 i Schengen-aftalen hedder det i Haag-programmet om styrkelse af frihed, sikkerhed og retfærdighed i Den Europæiske Union, som Det Europæiske Råd vedtog den 4.-5. november 2004, at migranter, som ikke har eller ikke længere har ret til at opholde sig lovligt i EU, skal vende hjem på frivillig basis eller om nødvendigt tvangshjemsendes.
- (7) Rådets konklusioner af 2. december 2004 om den bedste praksis for tilbagesendelse til bestemte lande af tredjelandsskatsborgere, der opholder sig ulovligt på medlemsstaternes område, indeholder en vejledende liste over den bedste praksis, der bl.a. omfatter fremme af eksisterende programmer for assisteret frivillig tilbagevenden og vejledning om tilbagesendelse tidligst muligt og klare oplysninger til de tilbagevendende om muligheden for frivillig tilbagevenden.

- (8) Forvaltningen af tilbagesendelse bør gennemføres under fuld overholdelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, navnlig den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder af 4. november 1950, De Forenede Nationers konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf af 10. december 1984, Genève-konventionen af 28. juli 1951 om flygtnings retsstilling og New York-protokollen hertil af 31. januar 1967, konventionen om barnets rettigheder af 20. november 1989 og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder af 18. december 2000, for så vidt de finder anvendelse.

OG ER AF FØLGENDE OPFATTELSE:

1. Forvaltning af tilbagesendelse er et vigtigt led i en samlet strategi for en effektiv forvaltning af migrationsstrømme. Ydermere kan den inden for rammerne af en sammenhængende migrationspolitik mere generelt vise sig at være til fordel for såvel værtslandet, hjemlandet som de pågældende personer selv. Frivillig tilbagevenden er et vigtigt led i en afbalanceret, effektiv og holdbar strategi for tilbagesendelse og i påkommende tilfælde for reintegration af afviste asylansøgere, personer, der i øjeblikket er omfattet af asylsystemet eller det internationale beskyttelsessystem, men som ønsker at vende tilbage, samt andre migranter. En sådan afbalanceret strategi bør også omfatte muligheden for eventuel tvungen tilbagesendelse.
2. Mere generelt kan effektive indvandrings- og asylpolitikker, der er forenelige og komplementære med igangværende kapacitetsopbygnings- og udviklingsbistandsprogrammer i tilbagesendelseslandene medvirke til at gøre frivillig tilbagevenden tilrettelagt af medlemsstaterne mere holdbar. Desuden kan et styrket samarbejde dels mellem værtslandet og tilbagesendelseslandet og dels med relevante internationale organisationer og ikke-statslige organisationer, når medlemsstaterne finder det hensigtsmæssigt, bidrage væsentligt til at få programmerne for frivillig tilbagevenden til at fungere tilfredsstillende.
3. Ved frivillig tilbagevenden, der gennemføres i overensstemmelse med forpligtelser i henhold til gældende internationale instrumenter, forstås assisteret eller selvbestaltet afrejse til tilbagesendelseslandet baseret på den tilbagevendendes egen fri vilje og hans eller hendes kvalificerede beslutning om at vende tilbage.
4. Frivillig tilbagevenden kan være særdeles effektiv, når den omfatter et bredt udvalg af tredjelandsskatsborgere, der ønsker at vende hjem. Med forbehold af de regler, der gælder i henhold til national lovgivning, kan det bl.a. dreje sig om afviste asylansøgere, eller ansøgere, der afventer en endelig afgørelse, personer, der har opnået midlertidig beskyttelse, og, hvor det er relevant, tredjelandsskatsborgere, der opholder sig ulovligt i landet og/eller lovlige migranter.

5. Foruden de generelle programmer for frivillig tilbagevenden kan der være betydelige fordele ved at indføre programmer, der er skræddersyede til særlige personkategoriers forhold og behov, navnlig når de anses for at være mere udsatte, eller når de har andre særlige behov. Der kan også udarbejdes skræddersyede programmer for bestemte bestemmelseslande. Programmer, der støtter kvalificerede og faglærte personer med at vende tilbage frivilligt, og programmer, der indebærer arbejdsmarkedsorienteret uddannelse for ufaglærte umiddelbart efter deres tilbagevenden, kan bidrage til landenes udvikling og genopbygning.
6. Oplysninger om mulighederne for frivillig tilbagevenden skal gøres let tilgængelige så tidligt som muligt. Med henblik på at lette holdbar frivillig tilbagevenden kan dette omfatte tilbud om information og rådgivning forud for tilbagevenden, f.eks. vedrørende forholdene og omstændighederne i tilbagesendelseslandet. Nye metoder anvendt af medlemsstaterne, som f.eks. gør personer, der overvejer at vende tilbage, mere bevidst om forholdene i tilbagesendelseslandet, kan også være nyttige i denne forbindelse.
7. Assisterede programmer for frivillig tilbagevenden, som indebærer øget støtte fra værtslandet, kan også bidrage til det overordnede mål om holdbar frivillig tilbagevenden. Når det er relevant, kan sådanne programmer f.eks. omfatte støtte til alle eller nogle af følgende punkter:
 - i) rejseforberedelser (hvilket kan omfatte udgifter, rejsedokumenter, transitordninger, transport af ejendele),
 - ii) eventuel lægehjælp,
 - iii) modtagelse ved ankomsten til tilbagesendelseslandet og overgivelse til de relevante lokale organer/organisationer,
 - iv) viderebefordring til det endelige bestemmelsessted i landet,
 - v) passende midlertidig indkvartering de første dage efter ankomsten,
 - vi) umiddelbare basale udgifter efter hjemkomsten,
 - vii) relevant uddannelse, herunder arbejdsmarkedsorienteret uddannelse og jobsøgningsbistand,
 - viii) begrænset igangsætterstøtte til erhvervsaktiviteter, f.eks. mikrokreditordninger, og
 - ix) bistand og rådgivning efter hjemkomsten.

8. Gennemførelsen af programmer for frivillig tilbagevenden bør overvåges og evalueres, så resultaterne kan udnyttes ved udarbejdelsen af fremtidige politikker og programmer og til at lette udvekslingen af god praksis mellem medlemsstaterne.
9. I betragtning af, hvor vigtige disse spørgsmål er for gennemførelsen af effektive tilbagesendelsespolitikker på nationalt plan og EU-plan samt for indvandring og asyl i det hele taget, anmoder Rådet de relevante organer om at behandle disse spørgsmål mere indgående, navnlig med henblik på:
 - at lette udvekslingen af den bedste praksis mellem medlemsstaterne, herunder vedrørende fremme og konkret gennemførelse af programmer for frivillig tilbagevenden som et egnet alternativ til tvungen tilbagesendelse,
 - at identificere muligheder for at styrke det praktiske samarbejde mellem medlemsstaterne og relevante tredjelande, internationale organisationer og ikke-statslige organisationer, når medlemsstaterne finder det hensigtsmæssigt, herunder gennem fælles projekter, forskning og evaluering, og
 - at sikre den bedst mulige udnyttelse af de muligheder, der findes inden for rammerne af de relevante fællesskabsfinansieringsprogrammer til støtte for ovenstående formål."

Eurojust

Rådet godkendte genvalget af Michael Kennedy til formand for Eurojusts kollegium (12095/05).

Eurojusts tredje årsrapport (kalenderåret 2004) - Rådets konklusioner

Rådet vedtog følgende konklusioner:

"Rådet:

1. Hilser Eurojusts tredje årsrapport (kalenderåret 2004)¹ velkommen og noterer med tilfredshed, at de fleste af de mål, der blev opstillet for 2004 i årsrapporten for 2003, er blevet nået.

¹ 9522/05 EUROJUST 33.

2. Mærker sig navnlig med tilfredshed:
 - at aftalen mellem Eurojust og Europol er blevet vedtaget, og at aftalen med Norge er blevet indgået (begge aftaler er blevet godkendt af Rådet, den ene i 2004 og den anden i begyndelsen af 2005)
 - at forretningsordenens bestemmelser for behandling og beskyttelse af personoplysninger er blevet vedtaget (godkendt af Rådet den 24. februar 2005)
 - at sagsstyringssystemet er blevet etableret og har været i brug siden den 15. oktober 2004.
3. Understreger den vigtige rolle, som Eurojust spiller for forbedringen af det retlige samarbejde mellem medlemsstaterne, især for så vidt angår bekæmpelse af organiseret grov kriminalitet og terrorisme, og ser med tilfredshed på tallene i rapporten, som viser, at antallet af operationelle sager, der er blevet behandlet af Eurojust, er steget mærkbart, og at navnlig antallet af terrorismerelaterede sager og sager, der involverer mere end tre lande, er mere end fordoblet; noterer sig samtidig, at der stadig er 2 1/2 gange færre sager, der involverer flere lande, end sager, der kun involverer to lande.
- 3a. Opfordrer Eurojust til fortsat at arbejde tæt sammen med det europæiske retlige netværk, så de kompetente nationale myndigheder ved, hvordan de bedst vælger de rette støttekanaler i sager, der involverer to lande, og sager, der involverer flere lande; glæder sig over, at det privilegerede partnerskab med det europæiske retlige netværk er blevet udbygget, og at Eurojusts arbejde på infrastrukturuområdet udføres med det mål for øje at inkorporere et netværk, som tilslutter kontaktpunkterne i det europæiske retlige netværk.
4. Bemærker, at der, selv om der er en positiv udviklingstendens i arbejdet med sagerne, fortsat er betydelige forskelle mellem medlemsstaterne med hensyn til brugen af Eurojust, og at Eurojusts evne til at tage sig af grov grænseoverskridende kriminalitet og terrorismerelaterede sager endnu ikke udnyttes fuldt ud af medlemsstaternes myndigheder. Rådet opfordrer derfor alle medlemsstater til optimalt at udnytte Eurojusts potentielle muligheder for at støtte dem, først og fremmest i sager, der involverer flere lande, og, hvis det er hensigtsmæssigt, i andre sager, nemlig ved at henvise sager til Eurojust på et tidligt stadium af efterforskningen. Rådet anmoder også Eurojust om at overveje spørgsmålet om statistikker med henblik på at give budgetmyndigheden og de politiske beslutningstagere flere detaljerede oplysninger om det fulde omfang af de nationale medlemmers deltagelse i det retlige samarbejde i Europa.
5. Foreslår, at Eurojust koncentrerer sig om komplekse sager, der kræver samordning, og internt med regelmæssige mellemrum foretager en vurdering af henvisningen af sager fra hvert enkelt land og af kvaliteten af de behandlede sager med henblik på at forbedre nytteværdien af arbejdet med konkrete sager; opfordrer Eurojust til i relevant omfang at aflægge rapport til Rådet om sådanne vurderinger.

6. Henstiller kraftigt til de medlemsstater, der ifølge Eurojusts årsrapport (2004) endnu ikke har gennemført Eurojust-afgørelsen, at de træffer alle nødvendige foranstaltninger til at efterkomme afgørelsen, således at alle nationale medlemmer udstyres med de nødvendige beføjelser og midler til at kunne udføre deres opgaver effektivt. I den forbindelse noterer Rådet sig Eurojusts rapport om de nationale Eurojust-medlemmers retslige beføjelser¹; opfordrer alle medlemsstater til at sikre regelmæssig repræsentation i Eurojusts kollegium, om muligt på fuldtidsbasis.
7. Noterer sig, at alle medlemsstater har udpeget deres nationale Eurojust-korrespondenter på terrorismeområdet i medfør af Rådets afgørelse 2003/48/RIA, og noterer sig de retningslinjer, som Eurojust anbefaler med hensyn til de ordninger, der skal etableres for at gøre det muligt for nationale korrespondenter og nationale myndigheder at meddele de relevante oplysninger til Eurojust. Rådet opfordrer medlemsstaterne til at tage alle fornødne initiativer til at sikre den faktiske gennemførelse af Rådets afgørelse, navnlig ved at træffe alle de dispositioner, der er nødvendige for, at de nationale korrespondenter hurtigt kan få adgang til de relevante oplysninger om terrorisme og derefter videregive dem til Eurojust.
8. Anmoder Eurojust om at vurdere de fremskridt, der er gjort, og analysere de kriminalitetsudviklingstendenser, der aftegner sig på baggrund af Eurojusts indsats inden for bekæmpelse af terrorisme, og aflægge rapport herom til Rådet efter behov, dog mindst én gang om året. Rapporten bør indkredse de foranstaltninger, der er nødvendige for at bekæmpe terrorisme, herunder eventuelt prioriteter, strukturer, mål og tidsfrister.
9. Anmoder Eurojust om at udforske alle mulige samarbejdsområder i overensstemmelse med aftalen med Europol og styrke partnerskabet med Europol med henblik på at få etableret en bred strategisk tilgang til bekæmpelsen af tværnational organiseret kriminalitet og terrorisme.
10. Understreger, at Eurojust i videst muligt omfang bør inddrages i de fælles efterforskningsholds arbejde. Rådet glæder sig derfor over Eurojusts og Europols tilbud om at være vært for et møde i netværket for de eksperter i brugen af fælles efterforskningshold, der skal udpeges ifølge Haag-programmet.
11. Opfordrer Eurojust og OLAF til at forbedre deres samarbejde og noterer sig med tilfredshed, at OLAF og Eurojust for nylig er begyndt at samarbejde inden for deres respektive kompetenceområder som led i efterforskningen og retsforfølgningen vedrørende beskyttelse af Fællesskabernes finansielle interesser; opfordrer Eurojust og Kommissionen (OLAF) til at undersøge de retlige krav, så der hurtigt kan træffes foranstaltninger med henblik på udveksling af personoplysninger.

¹ 11943/05 EUROJUST 58.

12. Hilser med tilfredshed udviklingen af eksterne forbindelser mellem Eurojust og tredjelande, både gennem udpegningen af kontaktpunkter og gennem indgåelse af aftaler. Rådet opfordrer Eurojust til at fortsætte forhandlingerne med henblik på at indgå aftaler med USA, Rusland, Schweiz og Ukraine og til at forberede sig på yderligere aftaler med vigtige partnere.
13. Noterer sig Eurojusts bekymringer over den usikre situation som følge af, at der hverken er indgået en aftale om hjemsted eller en lejeaftale med værtslandet. Rådet opfordrer derfor indtrængende alle involverede parter til at få de igangværende forhandlinger afsluttet snarest muligt og finde egnede løsninger vedrørende definitive lokaler; i den forbindelse bør det overvejes, om Eurojust og Europol eventuelt kan dele lokaler et nyt sted.
14. Anmoder medlemsstaternes myndigheder om nøje at gennemgå årsrapporten med henblik på en yderligere udbygning af Eurojusts opgaver og en forbedring af samarbejdet og samordningen mellem de relevante myndigheder i medlemsstaterne, så Eurojust kan spille en rolle med hensyn til at afdække kriminalitetsudviklingstendenser og opstille prioriteter og mål, der skal nås som led i et sådant samarbejde."

Organiseret kriminalitet - 2004-årsrapporten

Rådet godkendte 2004-årsrapporten vedrørende det europæiske kriminalpræventive net og besluttede at sende den til Europa-Parlamentet.

Nye funktioner i Schengen-informationssystemet

Rådet vedtog en afgørelse om fastsættelse af datoen for anvendelse af visse bestemmelser i afgørelse 2005/211/RIA om indførelse af nye funktioner i Schengen-informationssystemet, bl.a. med henblik på terrorismebekæmpelse (12578/05, 12579/05 og 12580/05).

Europol

Rådet godkendte et Europol-dokument om udvikling af en EU-strategi over for den vestlige Balkanregion.